

derfor er blevet mere fordelagtigt for Yderne, o: for de nuværende Ydere, at blive af med Kornafgiften, medens det er rarere at beholde Pengeafgifterne. Men det synes jeg ikke er nogen tilstrækkelig Begrundelse, naar Rettighederne ellers er af samme Art. Og naar man tidligere har trukket dem sammen, saa synes jeg virkelig ikke, at man kan skille dem ad nu, saa man kan sige: Ja, de Rettigheder, som Yderne gerne vil have afskaffet, afskaffer vi, og dem, som Yderne hellere vil beholde, dem beholder vi. Jeg synes, man i den Henseende maa træffe et Valg: enten det ene eller det andet. Det glædede mig meget at høre, at det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) i saa Henseende var enig med mig. Derimod fremhævede dette ærede Medlem, at han ikke rigtig forstod min Mening med Hensyn til den Prioritet, som eventuelt kan optages i den hidtidig afgifts-pligtige Ejendom fremfor de foranstaaende Panthavere til Berigtigelse af Afsløsnings-summen. Jeg fremhævede, at saaledes som Lovforslagets Tekst var affattet i Folke-tinget, kan det blive saa, at der optages ikke en Prioritet, hvis Paalydende svarer til Afsløsningssummen, men endog en Prioritet af større Paalydende. Hvis nemlig denne Prioritet optages i 4 pCts., 3½ pCts eller 3 pCts Serier af Kreditforeningsobligationer, maatte man kunne optage saa stort et Laan, som var nødvendigt, for at Nettoprovenuet af dette Laan kunde dække Afsløsningssummen, og det kunde jo efter Omstændighederne blive en ikke ubetydelig Forskel. Den eneste Grænse i øvrigt vilde være den, at den samlede Rente ikke overskred 4½ pCt. af Afsløsningssummen, men med Hensyn dertil var der endda et ret betydeligt Spillerum. Nu sagde det ærede 9de Medlem for 2den Kreds, at han mente ikke, at man kunde faa saadanne Laan. Jo, det kan man brillant, Afgiften har i Almindelighed 1ste Prioritet, og saaledes som Værdiforholdet med Hensyn til Landejendomme har udviklet sig i de senere Aar, udgør Afgiftsretten i Almindelighed kun en forholdsvis lille Del af Ejendommens samlede økonomiske Værdi. Der kan derfor ikke være Tvivl om, at man paa 1ste Prioritet kan laane endog betydeligt mere, end Afgiften er værd. Altsaa, i den Henseende vilde der ikke være nogen Vanskelighed, det kunde man godt. Saa sagde det ærede Medlem dernæst, at det, man skulde betale i Rente, vilde være det samme Beløb i alle Tilfælde. Ja, det har jeg allerede gjort opmærksom paa, at Grænsen ligger deri, at man ikke maa komme over 4½ pCt. af

Afsløsningssummen i Rente. Saa kan man sige, at saa længe Pantsætteren opfylder sine Forpligtelser, er det lige meget, om det samme Rentebeløb betaales af f. Eks: 10 000 eller 12 000 Kr. Men det gælder netop kun, saa længe han opfylder sine Forpligtelser. Gør han det ikke længere — hvad de efterstaaende Panthavere ikke er Herre over —, vil Forskellen vise sig. Hvis nemlig Pantsætteren har optaget et 4½ pCts Laan til Dækning af Afsløsningssummen, vil der kun gaa ind foran den efterstaaende Panthaver een Prioritet af Størrelse som Afsløsnings-summen. Men er Prioriteten optaget til lavere Rente, kan Prioriteten blive større, og naar Pantsætteren ikke længere opfylder sine Forpligtelser, og Ejendommen skal realiseres, er det virkelig ingenlunde uden Betydning for den efterstaaende Panthaver, der maaské allerede staar yderligt nok, om der forud for ham er skudt 10 000 eller 12 000 Kr. ind. Jeg haaber nu, at jeg har forklæret mig saaledes, at det ærede Medlem i alt Fald forstaaer min Mening.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Da Lovforslaget formentlig efter de faldne Udtalelser at dømme skal i Udvalg, og da Tiden er fremrykket, tænker jeg, at jeg kan gøre mine Bemærkninger meget korte. Det er jo, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) sagde, saaledes, at vi har en Lov, hvorefter disse Afgifter skal afløses, saa jeg synes, at man godt kan springe en Diskussion om selve dette Forhold over ved denne Lejlighed. Det, det drejer sig om her, er blot de Ændringer, som her gøres i den Lov, som vedtoges den 30. Marts. Hvis man havde indskrænket sig til dette, tror jeg, man kunde have sparet mange af de Ord, der er brugte. Jeg kunde have gaaet den Vej blot at foreslaa et Tillæg til den bestaaende Lov, men jeg har valgt den Form at foreslaa den gamle Lov ophævet og en ny vedtaget, for at man kun skal have een Lov at arbejde med, og det var min Hensigt, at dette lille Lovforslag meget hurtig skulde kunne gaa gennem begge Rigsdagens Ting, idet det kun gik ud paa en Tydeliggørelse og Lettelse for Administrationen. Det var derimod ikke min Hensigt at røre ved Hovedprincipperne i det vedtagne Lovforslag.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) gjorde opmærksom paa, at Afsløsningskassen nu var strøget. Ja, saaledes som Lovforslaget blev vedtaget den sidste Dag i forrige Samling, var der ingen Brug for den Kasse, for ingen vilde benytte den.

Det samme ærede Medlem mente, at